

DECYZJA URZĘDU DS. EUROPEJSKICH PARTII POLITYCZNYCH I EUROPEJSKICH FUNDACJI POLITYCZNYCH

z dnia 25 października 2023 r.

W SPRAWIE KARY DLA EUROPEJSKIEJ PARTII POLITYCZNEJ „TOŻSAMOŚĆ I DEMOKRACJA” (Tekst w języku francuskim jest jedynym autentycznym)

URZĄD DS. EUROPEJSKICH PARTII POLITYCZNYCH I EUROPEJSKICH FUNDACJI
POLITYCZNYCH

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 10 ust. 4;
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 224;
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych ze zmianami¹ (zwane dalej „rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 1141/2014”), w szczególności jego art. 24, 27 i 29;
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE, Euratom) 2015/2401 z dnia 2 października 2015 r. w sprawie zawartości i funkcjonowania rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych² (zwane dalej „rozporządzeniem delegowanym 2015/2401”),

a także mając na uwadze, co następuje:

FAKTY I PROCEDURA

- (1) Partia ds. Tożsamości i Demokracji, której siedziba mieści się pod adresem 75 boulevard Haussmann, 75008 Paris, Francja (zwana dalej „Partią ds. Tożsamości i Demokracji”), nosząca wcześniej nazwę „Ruch na rzecz Europy Narodów i Wolności”, jest zarejestrowana jako europejska partia polityczna na podstawie decyzji z dnia 14 września 2017 r. (Dz.U. C 84 z 6.3.2018, s. 5) Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych (zwanego dalej „Urzędem”).

---

¹ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1., zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/673 z dnia 3 maja 2018 r., Dz.U. L 114I z 4.5.2018, s. 1 oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2019/493 z dnia 25 marca 2019 r. zmieniającym rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014 w odniesieniu do procedury weryfikacji dotyczącej naruszeń przepisów o ochronie danych osobowych w kontekście wyborów do Parlamentu Europejskiego, Dz.U. L 85I z 27.3.2019, s. 7.

² Dz.U. L 335 z dnia 19.12.2015, s. 50.

- (2) Poczta elektroniczną z 9 marca 2022 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji przesłała do Urzędu pismo przewodniczącego Partii ds. Tożsamości i Demokracji z 2 marca 2022 r. zawierające w załączniku m.in. listę członków jej prezydium. Na liście brakowało nazwisk kilku osób, które wcześniej zgłoszono jako członków tego prezydium, w tym [omissis].
- (3) Niemniej jednak Partia ds. Tożsamości i Demokracji w dalszym ciągu określała [omissis] jako członka swojego prezydium, zwłaszcza na swojej stronie internetowej, a także w kolejnych publikacjach prezentowanych w mediach społecznościowych w imieniu Partii ds. Tożsamości i Demokracji oraz z jej logo, zwłaszcza 29 marca 2022 r., 24 maja 2022 r., 15 czerwca 2022 r., 27 października 2022 r., 30 listopada 2022 r. i 17 grudnia 2022 r., które obejmują wystąpienia publiczne [omissis] wraz z tekstem nałożonym na obrazy wideo, z których wynika, że jest członkiem prezydium tej partii. Publikacje umieszczone na portalach społecznościowych (zwane dalej „wyżej wymienionymi publikacjami”) są dostępne w niezmienionej postaci do dnia dzisiejszego.
- (4) W odpowiedzi na e-mailowy wniosek Urzędu z 23 marca 2023 r. o udzielenie informacji, wystosowany w następstwie regularnych weryfikacji, podczas których Urząd zauważył niespójności pomiędzy informacjami otrzymanymi bezpośrednio od partii a informacjami dostępnymi publicznie, Partia ds. Tożsamości i Demokracji wskazała 30 marca 2023 r., że nie nastąpiła żadna zmiana w składzie jej prezydium od czasu przesłania e-maila z 9 marca 2022 r.
- (5) 31 marca 2023 r. Urząd przesłał pocztą elektroniczną wniosek o dodatkowe informacje, wyraźnie wskazując, że chodzi o [omissis], którego wymieniono jako członka prezydium na stronie internetowej Partii ds. Tożsamości i Demokracji, i prosząc w szczególności o przedstawienie historii jego funkcji jako członka prezydium. Partia ds. Tożsamości i Demokracji odpowiedziała pocztą elektroniczną tego samego dnia, że [omissis] nie jest już członkiem prezydium, lecz że przyczyny techniczne związane z usługodawcą świadczącym usługi na rzecz partii uniemożliwiały aktualizację jej strony internetowej. Partia ds. Tożsamości i Demokracji dodała, że publikacja zostanie zaktualizowana tak szybko, jak to możliwe. W odpowiedzi nie podano informacji dotyczących historii funkcji [omissis] jako członka prezydium.
- (6) Na ponowną wiadomość e-mail, którą Urząd wysłał 3 kwietnia 2023 r. z prośbą o dodatkowe informacje dotyczące rzekomych problemów technicznych i w której przypominał o konieczności przedstawienia pełnej historii członkostwa [omissis] w prezydium, Partia ds. Tożsamości i Demokracji przesłała tego samego dnia pocztą elektroniczną wiadomość o następującej treści: [omissis] był członkiem prezydium od 20 września 2019 r. do 16 lutego 2022 r., a wzmianka o nim na stronie internetowej partii po tym terminie wynikała po pierwsze z błędu, a po drugie – z problemów technicznych. Partia ds. Tożsamości i Demokracji dodała, że po rozwiązaniu umowy o współpracy z usługodawcą przygotowującym stronę internetową nie było możliwości natychmiastowego wprowadzenia zmian na stronie.

Dochodzenie Urzędu

- (7) Pismem z 14 czerwca 2023 r. Urząd poinformował Partię ds. Tożsamości i Demokracji, iż wszczął wobec niej dochodzenie w związku z potencjalnie nieprawidłowymi

informacjami na temat składu jej prezydium, oraz przedstawił znane mu na tym etapie okoliczności faktyczne, w szczególności sprzeczność pomiędzy odpowiedziami przesłanymi bezpośrednio do Urzędu a publikacjami na stronie internetowej i w sieciach społecznościowych, jakie Urząd zidentyfikował, dotyczącymi statusu członka prezydium [omissis] po 16 lutego 2022 r. Urząd przekazał również partii wstępną kwalifikację prawną, wskazując, że chodzić będzie o naruszenie podlegające karze zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014. Urząd umożliwił Partii ds. Tożsamości i Demokracji zgłoszenie uwag i podjęcie środków naprawczych zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w terminie do 14 lipca 2023 r.

- (8) W odpowiedzi z 13 lipca 2023 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji podnosi, że w przesłanej do Urzędu 9 marca 2022 r. informacji dotyczącej składu jej prezydium doszło do „niezamierzonego pominięcia”, ale „aby nie dopuścić do sprzeczności z informacjami przekazanymi Urzędowi i w porozumieniu z [omissis], nie uważaliśmy go już za członka Prezydium Partii” od 16 lutego 2022 r.

Jeżeli chodzi o publikacje, Partia ds. Tożsamości i Demokracji uważa, że chodziło o działanie siły wyższej, ponieważ stroną internetową i publikacjami w sieciach społecznościowych zajmowali się usługodawcy. W odniesieniu w szczególności do strony internetowej Partia ds. Tożsamości i Demokracji uznaje, że powinna była zareagować szybciej, usuwając nazwisko [omissis], ale dodaje, że wygaśnięcie umowy z usługodawcą, który był odpowiedzialny za hosting witryny, „[...] uniemożliwiło technicznie jakiegokolwiek zmiany w trakcie wymiany pism między Urzędem a Partią”. Jeśli chodzi o publikacje w sieciach społecznościowych, miałyby one pochodzić nie od partii, lecz od usługodawcy odpowiedzialnego za „zarządzanie mediami społecznościowymi Partii”, który „[...] korzystał z informacji zawartych na stronie internetowej Partii ds. Tożsamości i Demokracji w celu „uzupełnienia” – w szczególności poprzez banery wyjaśniające – reportaży, zapisów przemówień i innych wypowiedzi członków Partii”. Partia ds. Tożsamości i Demokracji twierdzi również, że „[...] zamiarem Partii ds. Tożsamości i Demokracji nigdy nie było wprowadzanie w błąd opinii publicznej. Trudno uznać, że mogłoby to nam przynieść jakieś korzyści”.

Jeśli chodzi o środki naprawcze, których podjęcie Urząd umożliwił, Partia ds. Tożsamości i Demokracji wskazuje, że na posiedzeniu w 13 czerwca 2023 r. podjęła decyzję o utworzeniu nowej strony internetowej. Partia ds. Tożsamości i Demokracji wskazuje, że dezaktywowała także swoją stronę internetową i usunęła wspomniane publikacje w sieciach społecznościowych. Ponadto Partia ds. Tożsamości i Demokracji podtrzymuje informacje na temat składu swojego prezydium na dzień wystosowania pisma z pominięciem [omissis], ogłasza chęć „profesjonalizacji partii”, zwłaszcza poprzez powierzenie specjalistom systematycznej kontroli informacji przekazywanych przez Partię ds. Tożsamości i Demokracji, oraz proponuje, aby jej przewodniczącego spotkał się z dyrektorem Urzędu.

- (9) Pismem z 11 września 2023 r. Urząd przekazał Partii ds. Tożsamości i Demokracji okoliczności faktyczne stwierdzone do tego dnia, uwzględniając przekazane uwagi oraz własne dochodzenie. Urząd przedstawił także swój tymczasowy wniosek, zgodnie z którym nie udało się sprostować sprzecznych, niedokładnych i niekompletnych informacji, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że wbrew twierdzeniom Partii ds. Tożsamości i Demokracji w wyżej wymienionych publikacjach w sieciach społecznościowych nie usunięto ani nie poprawiono informacji o statusie [omissis] jako

członka prezydium. W zmienionej wstępnej kwalifikacji prawnej uwzględniającej wszystkie te elementy Urząd uznał, że przesłanki nałożenia kary zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 za naruszenie art. 24 ust. 4 ww. rozporządzenia zostały spełnione. Zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 przed podjęciem decyzji Urząd dał Partii ds. Tożsamości i Demokracji możliwość przedstawienia ewentualnych uwag lub innych elementów dotyczących sprawy w początkowym terminie do 25 września 2023 r.

(10) Wiadomością elektroniczną z 21 września 2023 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji zwróciła się o przedłużenie terminu, na co Urząd wyraził zgodę w wiadomości elektronicznej z dnia następnego.

(11) W drugiej wiadomości elektronicznej z 21 września 2023 r., a następnie w korygującej wiadomości elektronicznej z 22 września 2023 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji poinformowała Urząd, że [omissis] został nowym członkiem prezydium partii od 13 września 2023 r.

(12) W piśmie z 28 września 2023 r. podpisanym przez przewodniczącą Partia ds. Tożsamości i Demokracji skorzystała z przysługującego jej prawa do bycia wysłuchaną i przedstawiła, po pierwsze, dokument pt. „*Protokół posiedzenia prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji*”, również podpisany przez przewodniczącą Partii ds. Tożsamości i Demokracji 16 lutego 2022 r., o następującej treści:

„[...] 7. Nowy członek Prezydium

Członkowie Prezydium zostali poinformowani o odejściu [omissis] z Partii ds. Tożsamości i Demokracji oraz o rezygnacji [omissis] z funkcji członka Prezydium Partii.

[omissis] został jednogłośnie przyjęty jako członek Prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji. Obecnie Prezydium stowarzyszenia ma następujący skład: [...]”.

Nazwisko [omissis] nie pojawia się wśród nazwisk ustępujących członków, ani wśród nazwisk członków prezydium „w obecnym składzie”. Z pisma Partii ds. Tożsamości i Demokracji z 28 września 2023 r. wynika, że „*błąd został popełniony nie w momencie przekazania informacji, lecz w momencie pisania niniejszego protokołu. Jednakże protokoły posiedzeń są autentyczne, o ile nie zostanie przedstawiony dowód przeciwny*”. Partia ds. Tożsamości i Demokracji dodaje odniesienie do orzecznictwa państwa członkowskiego, w którym znajduje się jej siedziba.

Po drugie, jeżeli chodzi o uwagi z 30 marca 2023 r., 31 marca 2023 r. i 3 kwietnia 2023 r., Partia ds. Tożsamości i Demokracji twierdzi, że były one „*prawidłowe, kompletne i zgodne z protokołem*”.

Po trzecie, jeśli chodzi o publiczne komunikaty Partii ds. Tożsamości i Demokracji, w których w dalszym ciągu wymienia się [omissis] jako członka jej prezydium, Partia ds. Tożsamości i Demokracji jest zdania, że „*w żadnym momencie informacje przekazane Urzędowi na jego żądanie nie były sprzeczne, niedokładne lub niepełne. Urząd mógł zatem zignorować lub uznać za nieistotne publicznie dostępne elementy dotyczące składu Prezydium*”. Partia dodaje, że „*[p]onieważ informowanie opinii publicznej o europejskich partiach politycznych ma szczególne znaczenie w demokracji, postanowiliśmy zachować publiczne wystąpienia [omissis] w naszych sieciach społecznościowych jako ważną wartość dodaną w europejskiej debacie publicznej, nawet jeśli jest on tam przedstawiany jako członek Prezydium a nie jako były członek Prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji*”. Partia twierdzi dalej, że

„[o]dpowiedzialność za publikowanie informacji uznawanych za mające istotne znaczenie dla interesu publicznego spoczywa, zdaniem ustawodawcy, na europejskich organach publicznych, a nie na europejskich partiach politycznych. Żadne ramy regulacyjne przyjęte na podstawie rozporządzenia nr 1141/2014 nie nakładają obowiązków w zakresie informacji, które należy publikować na ich stronach internetowych. Rozporządzenie delegowane (UE, Euratom) 2015/2401 nakłada jednak wiele obowiązków związanych ze stroną internetową Urzędu.

Jednakże, na wniosek Urzędu i zaraz po utworzeniu nowej strony, wprowadzono na niej korekty. We wcześniejszych wiadomościach e-mail Urzędowi udowodniono, że w 2023 r. nie można było zaktualizować poprzedniej strony. Została zatem dezaktywowana ze szkodą dla prawa obywateli europejskich do otrzymywania informacji o działalności europejskich partii politycznych”.

Partia ds. Tożsamości i Demokracji powołuje się też na brzmienie art. 24 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w zakresie, w jakim odnosi się ono do „wymaganych informacji”, i uważa, że może z niego wnioskować, iż byłoby zatem „[...] niemożliwe dopuszczenie się naruszenia tego artykułu poprzez publikację informacji na stronie internetowej lub nagrania wideo w sieciach społecznościowych”. Zgodnie z art. 12 Statutu Partii ds. Tożsamości i Demokracji przewodniczący reprezentuje partię z mocy prawa, w szczególności we wszystkich działaniach natury administracyjnej, finansowej i prawnej.

- (13) Odnotowując dodatkowy istotny fakt zawarty w tym ostatnim piśmie, a mianowicie, że Partia ds. Tożsamości i Demokracji „zdecydowała” o zachowaniu wyżej wymienionych publikacji w sieciach społecznościowych wraz z zawartym tam odniesieniem do rzekomego pełnienia przez [omissis] funkcji członka prezydium partii, choć w dniu publikacji nie był członkiem prezydium, jak wynika z własnego oświadczenia partii, pismem z 11 października 2023 r. Urząd poinformował Partię ds. Tożsamości i Demokracji, że uznaje tę dodatkową okoliczność faktyczną za istotną w zakresie, w jakim prawdopodobnie skutkowałaby ona karą zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, i dał jej możliwość, zgodnie z art. 34 tego rozporządzenia, skorzystania z dodatkowego prawa do bycia wysłuchanym w tej sprawie, zanim podejmie decyzję. Urząd przypomniał ponadto w tym piśmie, że jego decyzje w żaden sposób nie wykluczają środków podjętych przez urzędnika zatwierdzającego Parlamentu Europejskiego lub właściwych organów krajowych.
- (14) 17 października 2023 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji zwróciła się z wnioskiem o przedłużenie terminu na skorzystanie z dodatkowego prawa do bycia wysłuchanym, na co Urząd wyraził zgodę w wiadomości elektronicznej wysłanej tego samego dnia.
- (15) 18 października 2023 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji złożyła drugi wniosek o przedłużenie terminu na skorzystanie z dodatkowego prawa do bycia wysłuchanym do 23 października 2023 r. Urząd zwrócił się do Partii ds. Tożsamości i Demokracji o przedstawienie pisemnego uzasadnienia drugiego wniosku, w przeciwnym razie wniosek zostałby odrzucony jako opóźniony. W odpowiedzi przesłanej pocztą elektroniczną tego samego dnia Partia ds. Tożsamości i Demokracji uzasadniła swój drugi wniosek konsekwencjami ewentualnej kary przewidzianej przez Urząd w związku z wnioskiem o finansowanie, jaki partia przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu na rok 2024 w świetle art. 18 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, i poinformowała, że chciałaby przedłożyć prezydium Partii projekt

odpowiedzi do zatwierdzenia. Urząd wyraził zgodę również na drugi wniosek o przedłużenie terminu.

- (16) W wiadomości e-mail z 23 października 2023 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji skorzystała z dodatkowego prawa do bycia wysłuchanym. Partia ds. Tożsamości i Demokracji argumentowała z jednej strony, że jedynie informacje przekazane Urzędowi bezpośrednio za pośrednictwem jego adresu e-mail wchodzą w zakres stosowania art. 24 ust. 4 i art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 i że były one prawidłowe. Partia ds. Tożsamości i Demokracji dodała, że w momencie wszczęcia dochodzenia przez Urząd nie mógł on czuć się oszukany publikacjami w mediach społecznościowych, „[...] które to publikacje stanowią formę komunikacji z naszymi wyborcami i abonentami, a nie z administracją i organami publicznymi”. Środki ogłoszone w piśmie z 13 lipca 2023 r. nie były, zdaniem Partii ds. Tożsamości i Demokracji, środkami naprawczymi w rozumieniu art. 29 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, ale środkami zdroworozsądkowymi. Partia ds. Tożsamości i Demokracji uważa natomiast, że może twierdzić, iż jej publiczne wypowiedzi są chronione wolnością słowa partii i byłyby nadużyciem jedynie w przypadkach przewidzianych przez prawo. Partia ds. Tożsamości i Demokracji uważa w tym względzie, że „[w]ypowiedzi umieszczone w naszych sieciach społecznościowych, nawet jeśli są niedokładne, nie mieszczą się w żadnym z tych przypadków. Są to informacje przeznaczone dla ogółu społeczeństwa, a nie treści w sposób zamierzony przekazywane Urzędowi”. Partia ds. Tożsamości i Demokracji dodała, że jej zdaniem nie wykazano żadnej szkody uzasadniającej zastosowanie art. 27 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.

ANALIZA OKOLICZNOŚCI FAKTYCZNYCH PRZEZ URZĄD W ŚWIETLE RAM PRAWNYCH

- (17) Art. 24 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. stanowi:

„Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne udzielają Urzędowi, urzędnikowi zatwierdzającemu Parlamentu Europejskiego, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) lub państwowemu członkowskim wszelkich wymaganych przez nie informacji, niezbędnych do celów wykonania kontroli, za które są one odpowiedzialne na mocy niniejszego rozporządzenia.”.

- (18) Art. 27 ust. 2 lit. a) stanowi:

„2. Urząd nakłada kary finansowe w następujących sytuacjach:

a) naruszenia niewymierne:

[...]

(iv) jeżeli europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna naruszyła obowiązki określone w art. 23 ust. 1 lub w art. 24 ust. 4;

[...]

(vi) jeżeli dana europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna kiedykolwiek celowo nie podała informacji lub celowo podała nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje [...]”.

a) Art. 24 ust. 4 i art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia

Konieczność poznania składu prezydium na potrzeby kontroli Urzędu

(19) Tożsamość oraz historia funkcji osób będących członkami organów lub sprawujących funkcje wiążące się z uprawnieniami administracyjnymi, finansowymi oraz dotyczącymi przedstawicielstwa prawnego są istotne dla kontroli wchodzących w zakres kompetencji Urzędu, o czym świadczy w szczególności art. 3 ust. 3; art. 7 ust. 2 lit. a); art. 8 ust. 3; art. 9 ust. 5; art. 10 ust. 1 i art. 24 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 oraz art. 1 ust. 4, lit. m) i art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji 2015/2401 z dnia 2 października 2015 r. w sprawie zawartości i funkcjonowania rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych. Dotyczy to w tym przypadku wszystkich członków prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji, gdyż statut Partii ds. Tożsamości i Demokracji w artykule 11 ust. 1 stanowi, że „Prezydium ma najszerze uprawnienia do administrowania stowarzyszeniem, w granicach jego celu i zgodnie z postanowieniami walnego zgromadzenia. Upoważnia przewodniczącego(-ych) do podjęcia kroków prawnych. Mianuje przewodniczącego, skarbnika i ewentualnych wiceprzewodniczących stowarzyszenia. W szczególności podejmuje wszelkie decyzje związane z wykorzystaniem środków finansowych oraz wynajmem lokali [...], zarządzaniem personelem. Prezydium określa główne kierunki działania stowarzyszenia. Zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe stowarzyszenia”. Pytania przesłane przez Urząd Partii ds. Tożsamości i Demokracji 23 i 31 marca 2023 r. oraz 3 kwietnia 2023 r. były zatem niezbędne do przeprowadzenia kontroli przez Urząd.

Niepełne odpowiedzi skierowane do Urzędu

- (20) W wiadomościach e-mail z 30 marca, 31 marca i 3 kwietnia 2023 r. Partia ds. Tożsamości i Demokracji przekazała Urzędowi informacje niepełne w świetle zadanych pytań. Rzeczywiście, jak potwierdzi Partia ds. Tożsamości i Demokracji po rozpoczęciu dochodzenia, brak nazwiska [omissis] na liście członków prezydium w piśmie partii z 2 marca 2022 r. przekazanym Urzędowi 9 marca 2022 r. i załączonym ponownie do wiadomości e-mail z 30 marca 2023 r. początkowo wynikał z błędu. Jednakże wiadomości e-mail z 30 marca, 31 marca i 3 kwietnia 2023 r. od Partii ds. Tożsamości i Demokracji nie zawierają żadnej wzmianki o błędzie ani innych szczegółów dotyczących okoliczności opuszczenia przez [omissis] prezydium tej partii.
- (21) Dokładniej rzecz ujmując, w wiadomości mailowej z 30 marca 2023 r. wskazano tylko, że od czasu wystosowania pisma z 2 marca 2022 r., które załączono do tej samej wiadomości, nie nastąpiła żadna zmiana w składzie prezydium, bez podania najmniejszego komentarza na temat niespójności pomiędzy przekazanymi Urzędowi informacjami a publikacjami partii, na które Urząd wskazał w pytaniu z 23 marca 2023 r. W odpowiedzi na dodatkowe pytania Urzędu przesłane e-mailem z 31 marca 2023 r., w szczególności dotyczące [omissis], w tym historii jego statusu jako członka prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji, w e-mailu z odpowiedzią wysłanym tego samego dnia nie udostępniono Urzędowi żądanej historii pełnienia funkcji członka prezydium przez [omissis], a po przypomnieniu, w e-mailu z 3 kwietnia 2023 r., stwierdzono jedynie bez dalszych wyjaśnień, że mandat [omissis] trwał od 20 września 2019 r. do 16 lutego 2022 r., lecz nie wspomniano o konkretnych okolicznościach,

takich jak rzekomy błąd dotyczący zakończenia mandatu przez [omissis], jego „zgoda” na to, aby nie uważano go już za członka wspomnianego prezydium, o której mowa w piśmie Partii ds. Tożsamości i Demokracji z 13 lipca 2023 r., lub w protokole rzekomo zawierającym błędy, ale jednak autentycznym, przedłożonym po raz pierwszy w toku dochodzenia w piśmie z 28 września 2023 r.

- (22) Wbrew stanowisku Partii ds. Tożsamości i Demokracji wyrażonym w piśmie z 28 września 2023 r. ponownie przedstawiony w załączniku do tego pisma protokół nie zmienia z mocą wsteczną niepełnej odpowiedzi z okresu od 30 marca do 3 kwietnia 2023 r. w zadowalającą informację. Nawet przy założeniu, że protokół jest autentyczny, dopóki nie zostanie udowodnione inaczej w prawie krajowym państwa członkowskiego siedziby, jak twierdzi Partia ds. Tożsamości i Demokracji, Urząd, który zgodnie z art. 24 rozporządzenia 1141/2014 nie stosuje prawa krajowego, może jedynie stwierdzić, że w samym zapisie przedstawionego protokołu nie wymieniono [omissis] ani jako byłego członka, ani jako obecnego członka. Jeżeli zatem protokół potwierdza wniosek, że [omissis] nie był członkiem prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji 16 lutego 2022 r., poddaje w wątpliwość również fakt, że [omissis] był członkiem prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji przed tą datą, którą partia wskazała Urzędowi jako datę zakończenia pełnienia przez niego funkcji. Protokół lub przynajmniej wyjaśnienie istotnych okoliczności posiedzenia prezydium 16 lutego 2022 r. należało zatem przedstawić Urzędowi w odpowiedzi na jego e-mail z 23 marca 2023 r., a tym bardziej w następstwie jego e-maila z 31 marca 2023 r., w którym zwrócił się z wnioskiem o przedstawienie historii pełnienia przez [omissis] funkcji członka prezydium, czego jednak nie uczyniono w żadnej z odpowiedzi z 30 marca 2023 r., 31 marca 2023 r. ani 3 kwietnia, 2023 r.
- (23) Pomimo konkretnych pytań Urzędu Partia ds. Tożsamości i Demokracji przedstawiła zatem skróconą wersję stanu faktycznego, częściowo uprzedzając analizę, jaką Urząd mógłby przeprowadzić na temat składu prezydium tej partii, gdyby szczególne okoliczności mandatu [omissis] w prezydium zostały ujawnione w toku dochodzenia w odpowiedzi na pytania z 23 i 31 marca oraz 3 kwietnia 2023 r.
- (24) Odpowiedzi udzielone Urzędowi 30 i 31 marca oraz 3 kwietnia 2023 r. były zatem niepełne.

Odpowiedzi udzielone Urzędowi stoją w sprzeczności z publikacjami Partii ds. Tożsamości i Demokracji

- (25) Publikacjom Partii ds. Tożsamości i Demokracji przesłanym bezpośrednio do Urzędu w okresie od 30 marca 2023 r. do 3 kwietnia 2023 r. w sprawie składu jej prezydium od 16 lutego 2022 r. zaprzeczają ponadto liczne publikacje na ten sam temat i z tego samego okresu na stronie internetowej oraz na kontach w mediach społecznościowych Partii ds. Tożsamości i Demokracji.
- Możliwość przypisania Partii ds. Tożsamości i Demokracji odpowiedzialności za publikacje
- (26) Wspomniane powyżej publikacje można w pełni przypisać Partii ds. Tożsamości i Demokracji. W szczególności, wbrew stanowisku Partii ds. Tożsamości i Demokracji wyrażonemu w piśmie z 13 lipca 2023 r., wykluczone jest działanie siły wyższej, gdyż

działania i zaniechania usługodawców zatrudnionych przez Partię ds. Tożsamości i Demokracji, którym partia powierzyła zadania związane z komunikacją, nie stanowią ani nieprzewidywalnego, ani nieprzezwyyczajalnego efektu zewnętrznego.

- (27) Późniejsza dezaktywacja strony internetowej pokazuje, że Partia ds. Tożsamości i Demokracji zachowała kontrolę nad tym kanałem komunikacji i w żadnym momencie nie była zmuszona podawać błędnych informacji do wiadomości publicznej. Jeśli chodzi o publikacje w sieciach społecznościowych, Partia ds. Tożsamości i Demokracji nie może powoływać się na niedokładność własnych informacji prezentowanych na stronie internetowej, aby usprawiedliwić błędy popełnione w jej imieniu przez usługodawców zajmujących się obsługą sieci społecznościowych. W szczególności Partia ds. Tożsamości i Demokracji mogła poinformować swoich usługodawców o zaktualizowanym składzie prezydium oraz usunąć błędne publikacje lub nakazać ich korektę. Fakt, że jej usługodawcy opierali się na treściach ze strony internetowej, które też były błędne, jak utrzymuje Partia ds. Tożsamości i Demokracji w piśmie z 13 lipca 2023 r., świadczy wręcz o niedociągnięciach partii w zakresie systemów kontroli wewnętrznej niezbędnych do zapewnienia prawdziwości i rzetelności treści przekazywanych w jej imieniu.
- (28) Partia ds. Tożsamości i Demokracji potwierdza także w e-mailu z 23 października 2023 r., że publikacje można jej przypisać, ponieważ korzysta ona w tym zakresie z przysługującej jej wolności słowa.
- Znaczenie publikacji Partii ds. Tożsamości i Demokracji
- (29) Przepis art. 24 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 odnosi się do „wymaganych informacji” udostępnianych Urzędowi na jego żądanie „do celów wykonania kontroli”. Brzmienie rozporządzenia wyraża zatem dokładność, pełność i spójność, których oczekuje się od odpowiedzi na pytania mieszczące się w zakresie kompetencji Urzędu. Rzeczywiście, „wymagane informacje” odnoszą się – zarówno do terminologii, jak i do celu zapewnienia Urzędowi elementów umożliwiających mu przeprowadzanie kontroli wchodzących w zakres jego obowiązków – i są w rzeczywistości wyrazem stanu faktycznego, wolnym od wyraźnych pominięć w istotnych kwestiach, a zatem koniecznym zgodnym z publikacjami na ten sam temat w tym samym okresie, niezależnie od kanału komunikacji.
- (30) Podawanie informacji do wiadomości publicznej nie jest wyłączone z zakresu stosowania art. 24 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014. Jest nim objęte, po pierwsze, dlatego, że jest sposobem przekazu *erga omnes*, który dociera również do Urzędu. Po drugie, podawanie informacji do wiadomości publicznej przez europejskie partie polityczne wchodzi we wspomniany zakres stosowania, ponieważ Urząd ma obowiązek zapewnić wiarygodność odpowiedzi udzielonej mu bezpośrednio, w tym, a nawet przede wszystkim porównując ją z informacjami publicznie dostępnymi. Po trzecie, podawanie informacji do wiadomości publicznej przez europejskie partie polityczne mieści się w tym zakresie, ponieważ odpowiedź kierowana bezpośrednio do Urzędu – nawet gdyby, rozpatrywana oddzielnie, byłaby zgodna ze stanem faktycznym – nie może być kompletna, spójna, a zatem użyteczna dla Urzędu do celów kontroli, jeżeli jednocześnie europejska partia polityczna publicznie jej przeczy, również po udzieleniu odpowiedzi Urzędowi.

- (31) Gdyby, jak sugeruje Partia ds. Tożsamości i Demokracji, art. 24 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 nie dotyczył publikacji europejskich partii politycznych, byłoby to również sprzeczne z racją bytu komunikatów przekazywanych Urzędowi, które ostatecznie służą także społeczeństwu w kontekście troski o przejrzystość przyświecającej Urzędowi. W istocie przekazywanie społeczeństwu informacji dotyczących okoliczności faktycznych na temat struktury i finansowania europejskich partii politycznych ma szczególne znaczenie dla życia demokratycznego, co zostało również stwierdzone w rozporządzeniu, którego celem jest ochrona integralności demokratycznej na rzecz obywateli Unii. Odpowiedzialność za prawdziwość, kompletność i spójność spoczywa na europejskich partiach politycznych, które są głównym źródłem informacji przekazywanych Urzędowi, zgodnie z tym, co ustawodawca określił w motywie 33 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 jako „*odpowiedzialność demokratyczną europejskich partii politycznych*”, w szczególności dotyczącą informacji uważanych „*za istotne dla interesu publicznego, zwłaszcza dotyczące ich statutów, członkostwa, sprawozdań finansowych, darczyńców i darowizn, wkładów i dotacji*”. Skład prezydium stanowi właśnie informację mającą istotne znaczenie publiczne i dlatego jest objęty obowiązkiem publikacji przez Urząd na mocy rozporządzenia. Wbrew stanowisku Partii ds. Tożsamości i Demokracji przedstawionym w piśmie z 28 września 2023 r. Urząd nie może zatem ignorować ani uważać za nieistotne, w kontekście art. 24 ust. 4 rozporządzenia, publicznie dostępnych elementów dotyczących składu organu zarządzającego, które przez znaczny okres w sposób oczywisty zaprzeczają informacjom przesłanym bezpośrednio do Urzędu przez tę samą europejską partię polityczną na ten sam temat i w tym samym okresie.
- (32) Stanowisko Partii ds. Tożsamości i Demokracji zawarte w piśmie z 28 września 2023 r., zgodnie z którym obowiązek publikacji i tak spoczywa wyłącznie na Urzędzie, jest bez znaczenia dla analizy sprawy. Jeżeli bowiem europejska partia polityczna nie ma, zgodnie ze stanem prawa, obowiązku samodzielnego informowania opinii publicznej o elementach będących przedmiotem publikacji przez Urząd zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 r., nie upoważnia jej to, jeśli mimo to zdecyduje się na publikację, tak jak zrobiła to Partia ds. Tożsamości i Demokracji, do podawania społeczeństwu, a tym samym Urzędowi, niedokładnych informacji lub do udzielania bezpośrednio Urzędowi niespójnych i nienadających się do wykorzystania odpowiedzi, nawet jeżeli są dokładne.

Podsumowanie

- (33) W świetle powyższego odpowiedzi Partii ds. Tożsamości i Demokracji przesłane do Urzędu w okresie od 30 marca 2023 r. w sprawie składu prezydium tej partii na dzień 16 lutego 2022 r., które indywidualnie i w całości były niekompletne, a ponadto obarczone sprzecznościami w odniesieniu do publikacji na ten sam temat, stanowią naruszenie art. 24 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w związku z art. 27 ust. 2 lit. b) ppkt (iv) tego rozporządzenia.

b) Artykuł 27 ust. 2 i lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia

- (34) Artykuł 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 zakazuje celowego podawania nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji i stanowi, że takie naruszenie podlega karze.

Uwagi wstępne

- (35) W tym względzie należy wziąć pod uwagę brzmienie i cel art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (36) Przepis ten obejmuje dwa istotne warianty, a mianowicie celowe podanie nieprawdziwych informacji *lub* celowe podanie informacji wprowadzających w błąd. Zatem, aby informację można było uznać za „nieprawdziwą”, nie jest konieczne, aby była ona jednocześnie „wprowadzająca w błąd”. To, że Urzędu nie wprowadzono w błąd, jak twierdzi Partia ds. Tożsamości i Demokracji, nie stanowi zatem przeszkody w stosowaniu przepisu. Przepis ten nie wymaga, aby taka informacja miała szczególnie wpływ na osoby, które mają z nią styczność.
- (37) Ponadto brzmienie przepisu w żaden sposób nie ogranicza jego zakresu do bezpośredniego przekazywania Urzędowi, ponieważ „podanie” nieprawdziwych informacji, – a nie ich „przedłożenie”, a taki termin został użyty w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 1141/2014 w odniesieniu do bezpośredniego przekazania informacji organowi, – może nastąpić w formie przekazu publicznego udostępniającego informację wyborcom i zainteresowanym obywatelom, zwłaszcza że przepis nie wskazuje konkretnego odbiorcy.
- (38) Takie rozumienie artykułu odpowiada również celowi uczciwości, jakie przyświeca rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 1141/2014, ponieważ bezpośrednie przekazywanie informacji Urzędowi nie jest celem samym w sobie (zob. także lit. a) powyżej). W ostatecznym rozrachunku ma ono na celu ochronę integralności demokratycznej i informowanie społeczeństwa, w tym elektoratu, a kontrola, rejestrowanie i, w stosownych przypadkach, publikacja przez Urząd zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowią jedynie narzędzia wykorzystywane w tym celu. Zatem jeżeli informacjom przesyłanym bezpośrednio do Urzędu – niezależnie od stopnia ich dokładności – w obszarach wchodzących w zakres jego kompetencji, zaprzecza nieprawdziwy komunikat publiczny europejskiej partii politycznej na ten sam temat, nie tylko podważa to demokratyczną odpowiedzialność europejskiej partii politycznej za podawanie do wiadomości informacji o jej strukturze i finansowaniu, która to odpowiedzialność leży u podstaw całego tekstu legislacyjnego, o czym świadczy motyw 33, ale także zagraża wiarygodności informacji znajdujących się w posiadaniu Urzędu, a tym samym przejrzystości, o którą dba Urząd.
- (39) Na koniec należy podkreślić, że art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej, podobnie jak inne postanowienia Traktatów dotyczące demokracji, stawia obywateli Unii w centrum struktury instytucjonalnej i debaty politycznej, w których europejskie partie polityczne uczestniczą na szczeblu Unii. Nie do pomyślenia jest zatem interpretacja rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, zgodnie z którą należałoby uznać, że publikacji europejskich partii politycznych nie dotyczy zakaz podawania celowo nieprawdziwych informacji, który odnosi się do informacji przekazywanych bezpośrednio Urzędowi. Rzeczywiście, w świetle celów europejskich partii politycznych określonych w traktatach, w szczególności celu przyczyniania się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej, zakaz ten ma zastosowanie *a fortiori* do publikacji europejskich partii politycznych, ponieważ potencjalne szkodliwe skutki rozpowszechniania przez europejską partię polityczną niedokładnych informacji są bardziej natychmiastowe po stronie obywateli, którzy nie mają narzędzi kontrolnych

Urzędu. Zatem wbrew interpretacji, którą wydaje się preferować Partia ds. Tożsamości i Demokracji w e-mailu z 23 października 2023 r., art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 zawiera zakaz dezinformowania opinii publicznej przez europejską partię polityczną w kwestii jej struktury lub spraw finansowych oraz nakłada kary za złamanie zakazu.

Nieprawdziwe informacje

- (40) W tym przypadku napisy nałożone na obrazy we wspomnianych publikacjach w sieciach społecznościowych, wskazujące, że [omissis] jest członkiem prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji, można przypisać Partii ds. Tożsamości i Demokracji (zob. lit. a) powyżej) i uznać za nieprawdziwe w terminach publikacji widocznych dla internautów. Rzeczywiście, także biorąc pod uwagę protokół posiedzenia prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji z 16 lutego 2022 r. otrzymany po wszczęciu dochodzenia, wydaje się, że [omissis] nie był członkiem prezydium partii, w dniach, w których opublikowano wspomniane informacje, czego zresztą Partia ds. Tożsamości i Demokracji nie kwestionuje.
- (41) Chociaż Partia ds. Tożsamości i Demokracji o to nie wnosiła, Urząd zbadał również z urzędu, czy przedmiotowy wniosek należy zmienić w świetle faktu, że 21 września 2023 r. zgłoszono Urzędowi, że [omissis] jest nowym członkiem prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji od 13 września 2023 r. Jednakże zmiana ta nie wpływa w żaden sposób na przedstawione powyżej okoliczności faktyczne ani na ich ocenę prawną. W istocie ten element organizacji wewnętrznej – przy założeniu, że został przeprowadzony we właściwej formie, co mogłoby podlegać późniejszym kontrolom Urzędu – potwierdza występowanie sprzeczności pomiędzy wcześniejszymi publikacjami a informacjami kierowanymi do Urzędu oraz wskazuje, że publikacje Partii ds. Tożsamości i Demokracji były niedokładne. Ponadto wcześniejsze informacje Partii ds. Tożsamości i Demokracji wysyłane bezpośrednio do Urzędu i podawane do wiadomości opinii publicznej nie stają się z mocą wsteczną dokładne ani kompletne, ponieważ w momencie publikacji [omissis] nie był jeszcze członkiem prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji, co widać w publikacjach nawet później.

Zamierzony charakter

- (42) Ponadto, w nieznanym terminie po 16 lutego 2022 r., a najpóźniej po podpisaniu pisma z 28 września 2023 r. skierowanego do Urzędu przez przewodniczącego partii prawomocnie ją reprezentującego, Partia ds. Tożsamości i Demokracji podjęła decyzję o zachowaniu ww. publikacji w sieciach społecznościowych, mając świadomość ich nieścisłości co do statusu członka prezydium [omissis]. Należy zatem stwierdzić przypisywany Partii ds. Tożsamości i Demokracji zamiar, aby zachować w internecie ww. publikacje. To, że zamiar ten potencjalnie powstał po pierwotnej publikacji, niczego nie zmienia, ponieważ podanie nieprawdziwych informacji staje się zamierzone od chwili podjęcia decyzji o pozostawieniu ich w internecie ze świadomością ich nieścisłości.
- (43) Zamierzonego charakteru niedokładnego przekazu publicznego nie można relatywizować jakkolwiek analizą ilościową, jaką próbuje uczynić to Partia ds. Tożsamości i Demokracji. W szczególności Urząd nie może wziąć pod uwagę w swojej analizie w świetle rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 rzekomo

niskiego stopnia użyteczności politycznej niedokładnej publikacji, na którą powołała się Partia ds. Tożsamości i Demokracji w piśmie z 13 lipca 2023 r., utrzymując, że podanie do wiadomości publicznej nieprawidłowego składu prezydium nie przyniosłoby jej „praktycznie żadnej korzyści”. To samo dotyczy rzekomego braku „szkody”, na który Partia ds. Tożsamości i Demokracji powołała się w e-mailu z 23 października 2023 r. Podejście to jest w rzeczywistości od razu nieskuteczne, ponieważ jest niezgodne z demokratycznym obowiązkiem podawania do wiadomości prawdziwej struktury decyzyjnej.

Podsumowanie

- (44) Zachowując ww. publikacje w sieciach społecznościowych pomimo wiedzy o ich nieścisłości co do prezentowanego w nich statusu członka prezydium [*omissis*], Partia ds. Tożsamości i Demokracji celowo podała nieprawdziwe informacje i naruszyła postanowienia art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.

c) Niedostateczny charakter zapowiadanych lub rzekomych środków naprawczych

- (45) Art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. stanowi:

„Artykuł 29

Środki naprawcze i zasady dobrej administracji

1. Przed podjęciem ostatecznej decyzji dotyczącej kar, o których mowa w art. 27, Urząd lub urzędnik zatwierdzający Parlamentu Europejskiego umożliwia danej europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej wprowadzenie niezbędnych środków w celu zaradzenia sytuacji w rozsądnym terminie, który zazwyczaj nie powinien być dłuższy jeden miesiąc. W szczególności Urząd lub urzędnik zatwierdzający Parlamentu Europejskiego umożliwia poprawienie błędów pisarskich i arytmetycznych, przedstawienie dodatkowych dokumentów lub informacji, jeżeli zajdzie taka potrzeba, lub poprawienie wszelkich drobnych błędów.

2. Jeżeli europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna nie podejmie środków naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1, wydana zostaje decyzja dotycząca nałożenia odpowiednich kar, o których mowa w art. 27. ”.

- (46) Choć Urząd nie dysponuje żadnym marginesem swobody w stosowaniu systemu kar przewidzianego w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 1141/2014, niemniej jednak miał obowiązek uprzedniego sprawdzenia, czy warunki określone w art. 29 ust. 2, rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 zostały spełnione, przed podjęciem niezbędnej decyzji. Decyzja w sprawie kar nie została podjęta jedynie w przypadku, gdyby dana europejska partia polityczna podjęła w rozsądnym terminie, zwykle nieprzekraczającym jednego miesiąca, środki niezbędne do naprawienia sytuacji zgodnie z ust. 1 tego przepisu.
- (47) Pismem z 14 czerwca 2023 r. Urząd, zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, zapewnił możliwość podjęcia działań naprawczych do 14 lipca 2023 r. w odniesieniu do tej samej obiektywnej sytuacji, która ma miejsce do dziś, a mianowicie niezmiennej obecności w sieci wspomnianych publikacji, choć według informacji przekazanych bezpośrednio Urzędowi [omissis] nie był członkiem prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji w dniu tych publikacji.
- (48) Jednakże działania zapowiadane przez Partię ds. Tożsamości i Demokracji w piśmie z 13 lipca 2023 r. okazały się nieskuteczne jako środek naprawczy. Istotnie, zwykłe przypomnienie składu prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji z 13 lipca 2023 r. w żaden sposób nie rozwiązuje utrzymującego się problemu sprzecznych informacji przekazywanych przez Partię ds. Tożsamości i Demokracji na temat składu jej prezydium. Również zapowiedź opracowania planowanej nowej strony internetowej, a także chęć profesjonalizacji partii poprzez oczekiwaną obecność osoby odpowiedzialnej za rzetelność informacji nie mogłyby same w sobie i bez elementów dotyczących harmonogramu i zasad kontroli prawidłowości treści sugerować, że partia wprowadziła środki naprawcze w odpowiedzi na zaistniałą sytuację. Wreszcie propozycja spotkania z dyrektorem Urzędu stanowi sposób dwustronnej komunikacji z Urzędem, a nie środek naprawczy w obliczu problemów związanych ze spójnością i tak już licznych kanałów komunikacyjnych Partii ds. Tożsamości i Demokracji, a zatem

nie wniosła niczego do możliwości wyrażenia opinii na piśmie, z której Partia ds. Tożsamości i Demokracji zresztą skorzystała, a którą Urząd jej udostępnił. Partia ds. Tożsamości i Demokracji nie zareagowała na braki zidentyfikowane w działaniach naprawczych, o których to brakach mowa w piśmie Urzędu z 11 września 2023 r.

- (49) Co więcej, z wyjątkiem usunięcia starej strony internetowej Partii ds. Tożsamości i Demokracji, zapowiedziane lub rzekome środki w rzeczywistości nie zostały wprowadzone w życie do upływu terminu. W szczególności, wbrew twierdzeniom Partii ds. Tożsamości i Demokracji zawartym w piśmie z 13 lipca 2023 r., publikacje w sieciach społecznościowych nie zostały przez partię usunięte. Tym samym Partia ds. Tożsamości i Demokracji zachowuje jedno z głównych źródeł naruszenia. Jak wynika z pisma partii z 28 września 2023 r., definitywnie zrezygnowała ona nawet z usuwania lub poprawiania nieprawdziwych informacji.
- (50) W tych warunkach Urząd może jedynie uznać, że możliwości podjęcia środków wymaganych w celu naprawienia sytuacji zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 definitywnie nie wykorzystano. Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 Urząd musi zatem podjąć decyzję w sprawie kar, o których mowa w art. 27 tego rozporządzenia.

d) Brak naruszenia wolności wypowiedzi

- (51) Porządek prawny Unii Europejskiej obejmuje kompleksowy system praw podstawowych. Zatem do decyzji Urzędu w odniesieniu do europejskich partii politycznych ma zastosowanie Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z jej art. 51 ust. 1. Artykuł 11 ust. 1 Karty praw podstawowych gwarantuje wolność wypowiedzi europejskich partii politycznych, której Urząd musi przestrzegać, co potwierdza motyw 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014. Jednakże zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych ochrona ta podlega ograniczeniom, które zostały przewidziane przez ustawodawcę w art. 24 ust. 4 i art. 27 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014. W szczególności wolność wypowiedzi nie obejmuje niedokładnych informacji dotyczących okoliczności faktycznych, zwłaszcza w zakresie, w jakim można je oddzielić od ewentualnych treści politycznych objętych wysokim poziomem ochrony. W niniejszym przypadku twierdzenie, że [omissis] był członkiem prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji, miało postać napisu nałożonego na nagrania wideo z wystąpieniami [omissis], w związku z czym nie stanowi ich integralnej części. Tym samym Partia ds. Tożsamości i Demokracji mogła w dalszym ciągu publikować wizerunek [omissis] i jego uwagi merytoryczne, nie podając, że w przedmiotowych dniach był on członkiem prezydium partii. Urząd przypomina także, że to sama Partia ds. Tożsamości i Demokracji w piśmie z 13 lipca 2023 r. uznała za przydatne zwykłe usunięcie ww. publikacji, również z sieci społecznościowych, a nie ich poprawianie, nawet jeśli ostatecznie nie zrobiła ani jednego, ani drugiego. W konsekwencji wolność wypowiedzi Partii ds. Tożsamości i Demokracji nie została naruszona ani w wyniku postępowania Urzędu, ani w następstwie wynikającej z niego kary.

e) Surowość kary

- (52) Artykuł 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 stanowi:
- „4. Do celów ust. 2 i 3 na europejską partię polityczną lub europejską fundację polityczną są nakładane następujące kary finansowe:
- a) w przypadku naruszeń niewymiernych ustalony odsetek rocznego budżetu danej europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej:
- 5% lub
  - 7,5 %, jeżeli miały miejsce zbieżne naruszenia, lub
  - 20 % jeżeli dane naruszenie stanowi ponowne naruszenie, lub
  - jedna trzecia określonych wyżej wartości procentowych, jeżeli dana europejska partia polityczna lub europejska fundacja polityczna dobrowolnie zgłosiła naruszenie, zanim Urząd wszczął oficjalne dochodzenie, nawet w przypadku zbieżnego naruszenia lub ponownego naruszenia, i jeżeli dana partia lub fundacja podjęła odpowiednie środki naprawcze,
  - 50 % rocznego budżetu danej europejskiej partii politycznej lub europejskiej fundacji politycznej na poprzedni rok, jeżeli wydano wobec niej prawomocny wyrok stwierdzający podjęcie przez nią nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii zgodnie z art. 106 ust. 1 rozporządzenia finansowego;”.
- (53) Skalę kar i koordynację pomiędzy nimi określa rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014, w zależności od określonych okoliczności, w formie bezpośrednio stosowanej i nieuznaniowej. Tym samym, jak potwierdza motyw 31 ww. rozporządzenia, ustawodawca wdrożył zasadę proporcjonalności.
- (54) Jeżeli chodzi o koordynację kar mających zastosowanie na mocy art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (iv) i (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, w niniejszym przypadku należy przede wszystkim zauważyć, że kara za umyślne zachowanie wynikająca z art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) ma charakter *lex specialis*, które w świetle art. 27 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 przejmuje karę, która w przeciwnym razie przysługiwałaby na podstawie art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (iv), ponieważ te same okoliczności faktyczne dotyczą komunikatów publicznych na temat tego samego rzekomego członka prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji.
- (55) Jeśli chodzi o obowiązujący poziom skali kar, a co za tym idzie procent budżetu europejskiej partii politycznej określający konkretną kwotę kary, należy zauważyć, że jeśli od 2 marca 2022 r. miało miejsce kilka łącznych przypadków nadawania i publikowania informacji, sprawa dotyczy informacji na temat zmiany składu prezydium Partii ds. Tożsamości i Demokracji w odniesieniu tylko do jednego z jej członków, a więc jednego całościowego aktu. W związku z tym nie zostały spełnione warunki określone w art. 2 ust. 12 ww. rozporządzenia, wobec czego zastosowanie ma kara nałożona zgodnie z art. 27 ust. 4 lit. a) akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 ze zmianami, w wysokości 5% rocznego budżetu danej europejskiej partii politycznej.
- (56) Zgodnie z art. 2 pkt 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 konkretna kwota wynikająca z tej kary odpowiada przedmiotowemu procentowi zastosowanemu do

całkowitej kwoty wydatków za dany rok, zapisanej w rocznym sprawozdaniu finansowym danej europejskiej partii politycznej. Zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 europejskie partie polityczne składają Urzędowi roczne sprawozdania finansowe nie później niż sześć miesięcy po zakończeniu okresu rozliczeniowego. W tym przypadku dostępnym rocznym sprawozdaniem finansowym za ostatni pełny rok budżetowy Partii ds. Tożsamości i Demokracji jest zatem sprawozdanie przedłożone Urzędowi 30 czerwca 2023 r. za rok budżetowy 2022. Partia ds. Tożsamości i Demokracji wykazała wydatki w wysokości 940 410,97 euro. Wynika z tego, że kara finansowa w wysokości 5% rocznego budżetu Partii Tożsamość i Demokracja wynosi 47 020,54 euro. Warunki płatności do budżetu ogólnego Unii będą przedmiotem odpowiednich decyzji właściwego urzędnika zatwierdzającego i księgowego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (57) Do urzędnika zatwierdzającego Parlamentu Europejskiego należy wyciągnięcie konsekwencji z tej kary zgodnie z zakresem jego kompetencji.
- (58) Zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. g) Rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/20104 szczegóły i uzasadnienie ostatecznej decyzji podjętej przez Urząd zgodnie z art. 27 tego rozporządzenia są publikowane na stronie internetowej pod jego nadzorem, zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Na Partię ds. Tożsamości i Demokracji nakłada się karę finansową zgodnie z art. 27 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
2. Mający zastosowanie poziom kary wynosi 5% rocznego budżetu Partii ds. Tożsamości i Demokracji. Wysokość kary wynosi 47 020,54 EUR.

Artykuł 2

Adresatem niniejszej decyzji jest Partia ds. Tożsamości i Demokracji, której siedziba mieści się pod adresem 75 boulevard Haussmann, 75008 Paris (Francja).

Artykuł 3

Tekst niniejszej decyzji zostanie opublikowany na stronie internetowej Urzędu, z pominięciem występujących tam nazwisk osób fizycznych.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja staje się skuteczna w dniu jej notyfikacji Partii ds. Tożsamości i Demokracji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 października 2023 r.

*W imieniu Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych
i Europejskich Fundacji Politycznych
Dyrektor*

Pascal Schonard

Zwraca się uwagę Partii ds. Tożsamości i Demokracji na art. 35 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, który stanowi:

„Prawo dochodzenia roszczeń

Decyzje przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przedmiotem postępowania sądowego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z odnośnymi postanowieniami TFUE. ”.